

Kommune. Det har nu Flertallet ikke gjort, og det vil altsaa ses, at der mangler den egentlige Grundvold for den væsentligste Paastand i Flertallets hele Bevisførelse, nemlig dette, at de indirekte Skatter og navnlig Goldafgifterne have udviklet sig i et ganske andet Forhold, og langt stærkere end de direkte. Dette Punkt er altsaa som det vil ses, et Punkt, som trænger til en ganske anden Belysning end den, det har fundet enten i Betænkningen eller i den ærede Ordførers Foredrag. I Øvrigt forekommer det mig, at man maa sige, at de Grunde, der ere anførte mod de indirekte Skatter i det Hele, ere temmelig svage. Den ærede Ordfører holdt sig i sin Bevisførelse især dertil, at de indirekte Skatter ere af den Beskaffenhed, at det staar i Enhvers Magt, at frigjøre sig for dem, og dette satte han i Forbindelse med, at altsaa maa de træffe de Uformuende håardere, idet de Formuende vilde kunne frigjøre sig for dem ved at undlade at benytte disse forskjellige Ting, som der er lagt Goldafgifter paa. Men ærede Medlemmer vilde let se, at det er en Ting, der ligesaa godt staar i den Uformuendes Magt, ja, den Uformuende har endmest større Opfordring dertil. Jørgen hans Bilklaar indsig, at han ikke kan benytte de Artikler, der paa Grund af Tollden blive dyrere end ellers, har han den samme Udvei som den formuende Mand, og jeg vil derfor snarere sige, at det er en Grund i modsat Retning. I det altsaa det ærede Flertal støttet paa disse, som det forekommer mig, yderst svage Grunde, kommer til det Resultat, at man bør gaa til en betydelig Nedsættelse af Tariffbestemmelserne, forudsætter det først en Betragtning, som jeg maa dvæle et Par Døgn paa, for at den kan blive opfattet paa en, som jeg tror, rettere Maade. Det er nemlig den Betragtning, at man dog ikke maa regne Tabet for at være saa stort, som den ligefremme Udregning, der er tilspjæet i Slutningen af Betænkningen, synes at vise, idet enhver vel anlagt Goldtariff nødvendigvis medfører, at Indførselen af visse Artikler stiger, og at altsaa en Del af Tabet udjævnes. Den ærede Ordfører henviser derved til et foreliggende Exempel, nemlig til Goldtariffen af 1863. Det maa nu erkjendes, at det forholdes sig rigtig, som den ærede Ordfører bemærkede, at vore Goldintrader ere stegne betydelig efter den Tariff forbedring, som fandt Sted i 1863, og ganske vist skyldes ogsaa en Del deraf de tekniske Forbedringer i Tariffen, som dengang indførtes, men hvor meget deraf der skyldes den, have vi overordentlig stor Banfælighed ved at komme efter, idet det nemlig er fuldstændig blandet med en anden Omstændighed af overmaade stor Betydning, som har haft en Indflydelse, der, efter Alt hvad man kan skjønne, har været langt stærkere. Det er nemlig den, at vi derefter desværre fik en anden Goldgrænse end den, vi havde haft til den Tid, vi fik en Goldgrænse ved Kongeaalen,

og Følgen deraf var, at den store Mængde fabrikerede Gjenstande, som tidligere havde været opkøbt fra Hertugdømmerne, altsaa uden at udbetale Gold, efterat vi havde faaet den ny Goldgrænse, er kommen til at betale Gold; og da Hertugdømmerne vare i langt høiere Grad Fabriklande, end Kongeriget dengang var, var det meget betydelige Kvantiteter fabrikerede Gjenstande, som Taler var om. Altsaa vilde de Herrer se, at man ikke saaledes uden videre kan fra den Forbedring, som dengang fandt Sted, slutte, at Tabet af Nedsættelserne vil blive dækket ved en forøget Indførsel. Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke, at medens det ganske vist forholdes sig saaledes, at man ved Nedsættelsen af Tariffpositionerne har bevirket forøget Indførsel og derigennem en Stigen af Goldintraderne, ser det dog kun under to Betingelser, nemlig for det Første, at denne Nedsættelse i Goldafgiften er nogenlunde klæffelig, saaledes, at det virkelig kan antages, at vedkommende Artikler der vilde blive billigere, og at de saadanne Konjunkturer, Op- og Nedgang i Prisene, ikke kunne komme til at oversigge, hvad der vindes i Varesnes Pris ved Hjælp af Goldnedsættelsen, men Enhver vil snart se, at ved saadanne Forandringer, som at nedsætte Tollden paa Suffer med 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pund og paa Kaffe med 2 $\frac{1}{2}$ pr. Pund, kan der paa ingen Maade tilveiebringes en saadan Moderation i Prisene paa disse Kolonialvarer. Prisene paa dem svinger mellem langt videre Grænser, og en saadan Nedsættelse vil naagtet jeg indbygger, hvad den ærede Ordfører nyelig gjorde gjældende, at den i Virkeligheden vil bevirke, at Prisen paa et Pund Suffer bliver 1 $\frac{1}{2}$ mindre og paa et Pund Kaffe 2 $\frac{1}{2}$ mindre, end den ellers vilde være bleven, dog paa ingen Maade kunne bevirke, at Prisen paa Suffer eller Kaffe bliver billigere næste Aar end i Aar. Det er umuligt, og altsaa ville De se, at det Naab, man bygger paa derigennem, at faa stor Forøgelse i Importen af disse Artikler, meget let kan vise sig, at være en Illusion. Man kan ikke tage Exempel fra saadanne Lande som England, hvor der er bevirket betydelig Forøgelse af Guld i Theforbruget ved Nedsættelse af Tollden; thi man maa erindre, hvad det var for en Nedsættelse. Det var en Nedsættelse af en engelsk Skilling, altsaa næsten 3 Mark pr. Pund; ja jeg tror endog, at Nedsættelsen en Gang har været 2 Skilling. At en saadan Nedsættelse af Tollden paa en Artikel, som The, maa gjøre en væsentlig Forskiel paa Indførselen før og efter, kan jeg forstaa, men saadanne maa Nedsættelser, som de, der her er Tale om, kunne ikke ventes at ville udøve nogen betydelig Virkning i saa Henseende. Den anden Betingelse for, at Nedsættelsen skal faa en saadan Betydning, som den omtalte, er naturligvis den, at man ikke ganske ophæver Tollden paa den vedkommende Artikel. Naar saaledes Flertallet foreslaar fuldstændig at ophæve Tollden paa saadanne vigtige Raskartikler